

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 13280/15
01.06.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, прелседника већа, Јелице Пајовић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Иваном Гулан Радосављевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

против тужене
Административне комисије Владе Републике Србије, Београд, ул. Немањина бр.11, ради
поништјаја решења 14 број: 391-6828/2015 од 23.07.2015. године, у предмету заштите
интелектуалне својине, у нејавној седници већа одржаној дана 01.06.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2014/7344-П-2004/1080 од 30.09.2014. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признање патента по пријави патента број П-2004-1080 од 13.12.2004. године, за проналазак под називом „Суви концентрат за спровљање дијететског освежавајућег напитка који у себи садржи гвожђе, матични млеч и С витамин и поступак за његово добијање”.

У тужби поднетој преко пуномоћника дана 16.09.2015. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законских разлога и у целини, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања који су довели до нетачне оцене да се одбије жалба тужиоца. У тужби је навео да је састав чланова Административне комисије пуномоћнику тужиоца остао непознат и поред инсистирања да се оствари увид, јер је за решавање по жалби непходна одговарајућа стручност чланова тела који доноси одлуке по питањима у специјалном управном поступку. С тим у вези, указује да је поступак за признање патента специфичан управни поступак где се при Заводу за интелектуалну својину налазе

стручњаци из одређених области ради разматрања права из патентних пријава (у конкретном случају хемичари), као и при Административној комисији Владе формиранију да решава по жалбама проналазача, где би такође требало да буду стручњаци из одређених области који могу да прате материју из патентне пријаве. Указује да ни првостепени ни другостепени орган нису поступили по признатој пракси Завода за интелектуалну својину, односно правној пракси из предметног патентног права, јер нису признали да је предметно решење доказано ново, да има инвентивни ниво и индустриску примењивост признату патентима добијеним у Русији и Европској Унији. Указује да је тужиоцу признат патент у Европској Унији и Русији, да је и у заводима земља где је признат такође испитиван и одобрен. Сматра да је првостепени орган својим поступањем повредио начела управног поступка: начело заштите права грађана и заштите јавног интереса, начело ефикасности и начело истине. Тужилац сматра да су његова проналазачка права повређена елементарним непридржавањем упутства према Методологији Завода, које је у тужби цитирао, у складу са чијим одредницама је испитивач морао да се понаша. Испитивач Завода за интелектуалну својину није радио у складу са Законом о патентима што се види по томе да се није држао Методологије. Сматра да се испитивач није потрудио да детаљно проучи патентне захтеве на начин како је то предвиђено Методологијом и постави основу за решење како би поступак водио у складу са тачком из Методологије коју је цитирао. Иако је у жалби показано и доказано да је тужилац у свему испунио захтеве испитивача који су тражени првим и другим резултатом испитивања наглашавајући да ће тада бити испуњени услови за признање патента, ипак је издао и трећи резултат испитивања са низом паушалних тврђњи да проналазак није инвентиван, а приликом формулисања овог резултата испитивања, испитивач је занемарио чињеницу да је сагласно Методологији терет доказивања инвентивног нивоа управо на ономе ко га оспорава. Из те одреднице у Методологији је јасно да испитивач мора да покаже шта би стручњаку, имајући у виду претходно стање технике било очигледно и због чега, а што у овом случају није учињено иако му је скренута пажња да је за оспоравање проналаска потребно доставити конкретне доказе засноване на компарирању података из предметне пријаве и супротстављених проналазака. Конкретно, испитивач није навео чиме препарати „Cedexbon“ фирме „Naturalis Pharm“ из Београда и препарат „Revita“ предузећа „Altamed“ д.о.о. из Београда, оспоравају новост и инвентивни ниво предметног проналаска. Истиче да и поред детаљних и прецизних доказа које оспоравају тврђње испитивача, у четвртом резултату испитивања 04.10.2013. године, када је тражено да проналазач достави доказе о инвентивности техничког решења за које је затражена запитита, у односу на комерцијално доступни препарат „Revita“, како би се истакао неочекивани технички ефекат којим се превазилази стање технике, иако је испитивачу познато да према Методологији подносилац патентне пријаве нема обавезу да покаже шта је оригинално или неочекивано у његовом проналаску. По мишљењу тужиоца да је испитивач поступио према упутству, кога је дужан да се придржава у своме раду не би било проблема са инвентивношћу предметног проналаска, јер би било лако уочљиво да он поседује неопходан инвентивни ниво. Пошто није компарирано стање технике са патентним захтевима у проналаску, било је могуће донети произвољан закључак из кога је касније изведен став за одбијање заштите проналаска у решењу. Посебно је указао да је проналазач како би доказао изводљивост проналаска приказао технолошки поступак према коме се препарат може произвести, при чему је неке специфичности у производњи задржао за себе ради

заштите од покушаја крађе и неовлашћеног копирања, тј. фалсификовања производа. Истакао је да је испитивачима више пута указано да је поступак испитивања потпуно непотребно пролонгиран и да је неразумљиво да су реномирани испитивачи Европског завода за патенте и Руског завода за патенте овај проналазак признали, те да се његова заштита успешно одржава у 13 земаља Европе. Сматра да се ниједан наведени документ, односно производ којим је вршено оспоравање инвентивног нивоа, не односе на предмет проналаска, а нарочито се не односе на предложене патентне захтеве пријављеног проналаска, те да у складу са Законом о патентима, Правилником и методологијом за испитивање проналазака, произлази да постоји новост проналаска, да постоји инвентивни ниво и привредна употреба предметног проналаска. Такође сматра да је опис проналаска доволно јасан и разумљив стручњаку из предметне области, поготову што је проналазач врхунски стручњак за област фармацеутске технологије. Са изнетих разлога предложио је да Суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи и решење Завода за интелектуалну својину из Београда бр. П-2004-1080 у целости стави ван снаге и призна проналазак тужиоца по предметном захтеву за признање патента П-2004-1080 под називом „Суви концентрат за спровођање дијететског освежавајућег напитка који у себи садржи гвожђе, матични млеч и С витамин и поступак за његово добијање”, а према обиму захтева признатих предметном проналаску Европским патентном ЕР 1827138 (B1) од 28.04.2010. године, односно Руским патентом RU 2405387 (C2) од 10.12.2010. године или донесе одлуку којом ће наложити Заводу за интелектуалну својину да понови поступак у предмету пријаве патента бр. П-2004-1080 и донесе нову одлуку. Евентуалним тужбеним захтевом тужилац је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а туженог обавеже да тужиоцу накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 36.000.00 динара.

Решењем Управног суда 23У 13280/15 од 19.01.2018. године, наложено је пуномоћнику тужиоца да у смислу одредбе члана 25. став 2. Закона о управним споровима, у року од 15 дана од дана достављања решења уреди поднету тужбу на тај начин што ће прецизно означити који другостепени, коначни акт тужбом оспорава по броју, датуму и доносиоцу с обзиром да је у уводу тужбе као оспорен означио другостепени акт од 23.07.2015. године, а у тексту тужбе и у петитуму као оспорен означио првостепени акт донет од Завода за интелектуалну својину, због чега није јасно који се акт оспорава.

Поднеском примљеним у Суд дана 06.02.2018. године, тужилац је преко пуномоћника уредио тужбу предложујући да Суд тужбу уважи и поништи решење Административне комисије Владе Републике Србије 14 број: 391-6828/2015 од 23.07.2015. године.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења. Истакао је да је током првостепеног поступка, Завод за интелектуалну својину подносиоцу пријаве, овде тужиоцу, упутио пет резултата суштинског испитивања предметне пријаве патента. Првим резултатом суштинског испитивања од 18.5.2011. године и другим од 26.12.2011. године, подносиоцу пријаве је указано на недостатке у патентним захтевима и опису предметног проналаска. Трећим по реду резултатом испитивања од 09.04.2013. године, подносиоцу пријаве у односу на предметни проналазак као стање технике супротстављени су: дијететски производ на бази матичног млеча „Revita“ који је почeo да се производи више година пре подношења предметне пријаве патента, препарат „Cedexbon“ матични млеч таблете („Cedexbon“ фирмe „Naturalis Pharm“ из Београда) и „Revita Fe Forest berries“ који у

свом саставу садржи матични млеч, витамин С, хелатио гвожђе, шећер, природну арому шумског воћа и природне боје бетаин и антоцијан. Након примљеног одговора на наведени резултат испитивања од 7.5.2013. године и његове анализе, Завод је резултатом испитивања од 4.10.2013. године подносиоцу пријаве као најближе стање технике у односу на предметни проналазак супротставио само препарат „Revita” који се састоји од лиофилизованог матичног млеча, витаминских компоненти и, зависно од формулације, дефинисаних помоћних додатака, а који се примењује за побољшање отпорности и општег стања организма и позвао га да достави доказ да техничко решење за које је затражена заштита предметном пријавом испољава неочекивани технички ефекат који превазилази стање технике. Размотривши достављени одговор на наведени резултат испитивања, од 09.12.2013. године, Завод је подносиоцу пријаве упутио нови резултат од 14.03.2014. године којим је подносиоцу пријаве поново указано да предметни проналазак није инвентиван у односу на најближе стање технике. Наведеним резултатом подносиоцу пријаве као најближе стање технике у односу на предметни проналазак супротстављен је документ „Revita Fe” од 13.08.2001. године. Одговор на наведени резултат испитивања Завод је примио 16.5.2014. године и утврдио да подносилац пријаве и даље није доказао који се неочекивани ефекат у односу на стање технике постиже предметним проналаском. У вези са наводима тужиоца који се тичу чињенице да је подносиоцу пријаве, овде тужиоцу, признат патент у Русији и пред Европским заводом, те да то доказује да је предметни проналазак нов и инвентиван, посебно је нагласио да се пред националним заводом спроводи целокупан поступак испитивања пријава патената и да се патент не признаје аутоматски ако би га признао неки други национални или регионални завод за патенте наводећи и да се од других националних или регионалних завода за патенте не може очекивати да као најближе стање технике супротставе документа која представљају домаћу непатентну литературу на српском језику. У току првостепеног поступка утврђено је да је састав производа „Revita Fe” откријен неколико година пре подношења пријаве предметног проналаска, а који представља најближе стање технике. Нетачни су наводи тужиоца да је у свему поступио по резултатима испитивања, а у конкретном случају првостепени орган је проналаском документа „Revita Fe” од 13.08.2001. године оспорио инвентивни ниво предметног проналаска, па је на подносиоцу пријаве, овде тужиоцу, било да докаже да је његов проналазак инвентиван у односу на наведени препарат из супротстављеног документа, а што није учинио ни по позиву Завода. Тужени је детаљно и исцрпно образложио разлоге због којих се не може признati патент, посебно због чега предметни проналазак није инвентиван. Навео је да у односу на наведено стање технике предметни проналазак не доводи до неочекиваног ефекта или побољшања у решењу техничког проблема, без обзира да ли се он посматра као састав добијеног производа или поступак добијања сувог концентрата. Истакао је и да су неосновани наводи око састава Административне комисије указујући да је објављен. Предложио је да Суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 13.12.2004. године поднео пријаву патента бр. П-2004-1080, за проналазак под називом „Суви концентрат за спрavlјање дијететског освежавајућег напитка који у себи садржи гвожђе, матични млеч и С витамин и поступак за његово добијање”, те да је у току првостепеног поступка тужиоцу првостепени орган упутио пет резултата суштинског испитивања предметне пријаве патента: 18.05.2011. године, 26.12.2011. године, 09.04.2013. године 04.10.2013. године и 14.03.2014. године. Првим резултатом испитивања је подносиоцу пријаве указано на пропусте у патентним захтевима и опису предметног проналаска и утврђено да пријава US 4504514 представља релевантан документ који би као такав требало уврстити у опис проналаска. С обзиром да је након пријема одговора утврђено да и даље постоје недостаци јер форма патентних захтева није адекватна, односно да се 3. и 4. патентни захтеви односе на поступак, а не на производ, због чега их треба преформулисати, а уочено је и неслагање масеног удела SiO₂ у 1. захтеву са подацима изнетим у опису пријаве, па је требало захтев ускладити са описом, тужиоцу је упућен други резултат суштинског испитивања. С обзиром да је у међувремену ступио на снагу Закон о патентима дана 4.01.2012. године и након пријема одговора на достављени резултат испитивања, првостепени орган је тужиоцу доставио трећи резултат испитивања. Како је поднетом пријавом затражена заштита за суви концентрат дијететског освежавајућег напитка као и за поступак добијања наведеног сувог концентрата, који се састоји из фазе превођења ароме и боје у чврсто стање, припреме тритурата матичног млеча и њиховог мешања до добијања хомогене масе, претраживањем стања технике, првостепени орган је нашао да се у комерцијалној употреби налази неколико препарата које је идентификовао („Cedexbon“ матични млеч таблете фирме „Naturalis Pharm“ из Београда, „Revita“, „Revita Fe Forest berries“) који оспоравају инвентивност предметног проналаска, а истовремено је нашао да опис предметне пријаве не садржи техничке карактеристике које испоравају тзв. неочекивани технички ефекат који превазилази познато стање технике, односно да предметни проналазак не испуњава услов инвентивности. Првостепени орган је нашао да тужилац у достављеном одговору није поступио по достављеним примедбама, због чега му је упутио нови резултат испитивања од 04.10.2013. године и позвао га да поступи у складу са чланом 104. став 5. Закона о патентима како би доказао инвентивност предметног проналаска. Тужилац је изјашњење доставио само на први супротстављени препарат који је у употреби од 1994. године и том приликом није доставио изменењене патентне захтеве. Последњим резултатом суштинског испитивања од 14.03.2014. године тужиоцу је поново указано да предметни проналазак није инвентиван у односу на најближе стање технике, када је тужиоцу као најближе стање технике у односу на предметни проналазак супротстављен документ „Revita FE“ од 13.08.2001. године. На наведени резултат испитивања тужилац је доставио одговор 16.05.2014. године из кога је првостепени орган утврдио да подносилац пријаве и даље није доказао који се неочекивани ефекат у односу на стање технике постиже предметним проналаском, јер у одговору није доставио изменењене патентне захтеве, нити доказе који потврђују инвентивност проналаска. Са изнетих разлога на основу члана 104. став 5. Закона о патентима првостепени орган је одлучио да подносиоцу не шаље нови резултат испитивања. На основу чињеничног стања детаљно обrazloženog u respečju prvostepenog organa, taj organ je zakљučio da se pronalazak za koji je затражena zaštitita ne može zaštiti patentom jer predloženo rešenje nema inventivnog nivoa, budući da za stručnjaka iz odgovarajuće oblasti, na

основу утврђеног стања технике, препарата „Revita Fe“ произлази на очигледан начин, а да би се признала инвентивност проналазка неонходно је да опис пријаве садржи техничке податке који потврђују техничку предност и додатни технички ефекат предметног проналаска у односу на познато стање технике, а што у конкретном предмету по оцени првостепеног органа није случај. Са изнетих разлога првостепени орган је испитујући пријаву патента у поступку суштинског испитивања услова за признање патента, утврдио да предметни проналазак не испуњава услове за заштиту патентом прописане чланом 104. став 1. тачка 5. Закона о патентима у вези са одредбама члана 7. и 12. истог закона и на основу члана 108. истог закона, донео одлуку као у диспозитиву решења од 30.09.2014. године. Тужени орган одбио је жалбу тужиоца са разлога што подносилац пријаве није доказао да се неочекивани ефекат у односу на стање технике постиже, саставом сувог концентрата нити корацима у поступку његове производње, те да у односу на наведено стање технике, предметни проналазак не доводи до неочекиваног побољшања у решењу техничког проблема, без обзира да ли се он посматра као састав добијеног производа или поступак добијања сувог концентрата. По оцени туженог, како подносилац није доказао да се предметним препарatom и поступком његовог добијања постиже побољшање или неочекивани, изненађујући технички ефекат у односу на постојеће препарate и стање технике, предметни проналазак представља избор једне од алтернатива очигледних стручњаку у датој области. При томе је тужени указао да заштита патентом не може бити призната уколико стручњак из одговарајуће области може извести проналазак из стања технике као очигледан резултат стања технике. Са изнетих разлога по оцени туженог првостепени орган је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, поступак је правилно спроведен, а првостепено решење правилно и на закону засновано. На основу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио је као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбама члана 7. Закона о патентима („Службени гласник РС“, бр. 99/2011), којим се уређује патентабилност проналазака, прописано је да је патент право које се признаје за проналазак из било које области технике, који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустриски применљив (став 1). Предмет проналаска који се штити патентом може бити производ, поступак, примена производа и примена поступка (став 2).

Одредбама члана 10. овог закона прописано је да је проналазак нов ако није обухваћен стањем технике (став 1). Стање технике, у смислу овог закона, чини: 1) све што је доступно јавности пре датума подношења пријаве проналаска, писаним или усменим описом, употребом или на било који други начин; 2) садржај свих пријава проналазака поднетих у Републици Србији, онаквих какве су поднете, које имају ранији датум подношења од датума из тачке 1) овог става, а које су објављене тог датума или касније на начин предвиђен овим законом (став 2).

Одредбама члана 12. истог закона прописано је да проналазак има инвентивни ниво ако за стручњака из одговарајуће области не произлази, на очигледан начин, из стања технике (став 1). Приликом испитивања да ли проналазак има инвентивни ниво не узима се у обзир садржина пријава наведених у члану 10. став 2. тачка 2) овог закона (став 2).

Чланом 13. овог закона је прописано да је проналазак индустриски применљив ако се предмет проналаска може произвести или употребити у било којој грани индустрије, укључујући и пољопривреду.

Одредбама члана 104. став 1 тач. 4. и 5. истог закона, прописано је да у поступку суштинског испитивања пријаве патента, надлежни орган испитује да ли је предмет заштите:... 4) описан јасно и потпуно, у смислу чл. 82. овог закона, као и да ли испуњава прописане услове у смислу чл. 83. и 85. овог закона; 5) техничко решење одређеног проблема, да ли је нов, у смислу чл. 10. и 11. овог закона, да ли има инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона и да ли је индустриски применљив у смислу члана 13. овог закона. Ставом 5. прописано је ако надлежни орган утврди да предмет пријаве не испуњава услове из става 1. овог члана, обавештава подносиоца пријаве о резултатима испитивања и позива га, онолико пута колико је то неопходно, да отклони констатоване недостатке у року који не може бити краћи од два месеца нити дужи од три месеца.

Са наведеним одредбама у вези, одредбама члана 82. овог закона прописано је да проналазак мора бити описан потпуно и јасно, тако да га стручњак из одговарајуће области може извести (став 1). Опис проналаска садржи нарочито: назив проналаска, област технике на коју се проналазак односи, дефинисан технички проблем за чије се решење тражи заштита права, стање технике уколико се оно, према сазнањима подносиоца пријаве може сматрати корисним за разумевање проналаска, излагање суштине проналаска, кратак опис слика нацрта, ако их има и детаљан опис најмање једног од начина остваривања проналаска, уз навођење примера извођења и са позивом на нацрт, ако постоји (став 4).

Чланом 83. став 1. Закона прописано је да се патентним захтевима, који морају бити јасни, сажети и у потпуности подржани описом проналаска, одређује предмет чија се заштита тражи, а чланом 85. став 1. овог закона је прописано да је нацрт скуп свих слика.

Одредбама члана 108. овог закона прописано је ако на основу спроведеног поступка суштинског испитивања у складу са чланом 104. овог закона надлежни орган утврди да нису испуњени сви прописани услови за признање патента или да уочени недостаци нису отклоњени, доносе решење о одбијању захтева за признање патента.

Код изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, правилно је, по оцени Управног суда поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 30.09.2014. године, при чему је за своју одлуку дао довољне и на закону засноване разлоге, које као правно вљање прихвата и овај суд. Ово стога, што је у спроведеном управном поступку утврђено да предметни проналазак тужиоца није инвентиван, јер тужилац није доказао да се предметним препаратором и поступком његовог добијања постиже побољшање или неочекивани, изненађујући технички ефекат у односу на постојећи препаратор „Revita Fe“ и опште знање у датој области, а који представљају стање технике у односу на предметни проналазак. У спроведеном поступку утврђено је да у односу на наведено стање технике, предметни проналазак не доводи до неочекиваног ефекта или побољшања у решењу техничког проблема, без обзира да ли се он посматра као састав добијеног производа или поступак добијања сувог кицентрага.

Суд је ценио тужбене наводе, али они нису од утицаја на другачију оцену Суда.

Наводи тужбе којима се истичу примедбе на састав Административне комисије, без утицаја су на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да је ова Комисија, образована као стално радио тело Владе искључиво од изабраних лица, односно министара, на основу члана 33. став 1. и члана 43. став 2. Закона о Влади

и са делокругом утврђеним у члану 30. Пословника Владе, те да је састав Комисије доступан јавности јер је решење Владе 24 број 119-3486/2014 од 01.05.2014. године, о именовању председника, заменика председника и члanova Административне комисије објављено у „Службеном гласнику“ РС, бр. 47/14 од 05.05.2014. године.

Тужбени наводи којима се истиче да је приликом суштинског испитивања проналаска, испитивач заимарио чињеницу да је сагласно Методологији терет доказивања инвентивног нивоа управо на ономе ко га оспорава, су неосновани. Ово стога што је у поступку који је претходио ожалбеном решењу управо првостепени орган оспорио инвентивност предметног проналаска детаљно указујући у чему се она састоји у свему поступајући по цитираним законским одредбама. При томе ни сам тужилац не оспорава да је неке специфичности у производу задржао за себе.

Без утицаја су и наводи да су тужиоцу признати патенти у Европској Унији и Русији јер та чињеница сама по себи не доказује да је предметни проналазак инвентиван, имајући у виду да се у конкретном случају спроводи целокупан поступак испитивања пријаве патента.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али код изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, налази да су они без утицаја на другачију одлуку законитости оспореног решења, будући да се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у проведеном управном поступку.

Са наведених разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, Суд је донео применом одредаба члана 66. и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредбе члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), која се у управном спору сходно примењује, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду исход овог управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.06.2018. године, 8 У 13280/15

Записничар,
Ивана Гулан Радосављевић, с.р.

Председник већа - судија
Весна Лазаревић, с.р.

Затачност отпрака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП